

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr.20/2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art.I.- Se aprobă Ordonanța Guvernului nr.20 din 27 ianuarie 2005 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, adoptată în temeiul art.1 pct.I.5 din Legea nr.602/2004 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.101 din 31 ianuarie 2005, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul I, înaintea punctului 1 se introduc punctele 1-8 cu următorul cuprins:

„1. La articolul 4 se introduce alineatul (2) cu următorul cuprins:

(2) Deciziile Comisiei fiscale centrale cu privire la aplicarea unitară a prezentului cod, precum și a Codului fiscal sunt obligatorii pentru funcționarii publici din cadrul organelor fiscale.

2. La articolul 27, după alineatul (1) se introduc alineatele (1¹) și (1²) cu următorul cuprins:

(1¹) Răspunde solidar cu debitorul declarat insolubil în condițiile prezentului cod, sau declarat insolvent, persoana juridică care, direct sau indirect, controlează, este controlată sau se află sub control comun cu debitorul, dacă este îndeplinită cel puțin una din următoarele condiții:

a) desfășoară aceeași activitate sau activități ca și debitorul;

b) utilizează cu orice titlu active corporale de la debitor iar valoarea contabilă a acestor active reprezintă cel puțin jumătate din valoarea contabilă netă a tuturor activelor corporale ale utilizatorului;

c) are raporturi comerciale contractuale cu clienții și/sau furnizorii care, în proporție de cel puțin jumătate, au avut sau au raporturi contractuale cu debitorul;

d) are raporturi de muncă sau civile de prestări servicii cu cel puțin jumătate din angajații sau prestatorii de servicii ai debitorului.

(1²) În înțelesul alineatului (1¹), termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație :

a) *control* - majoritatea drepturilor de vot, fie în adunarea generală a asociaților unei societăți comerciale ori a unei asociații sau fundații, fie în consiliul de administrație al unei societăți comerciale ori consiliul director al unei asociații sau fundații;

b) *control indirect* – activitatea prin care o persoană exercită controlul, printr-una sau mai multe persoane.

3. *La articolul 27, alineatul (2) se abrogă.*

4. *La articolul 33, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins :*

(1) Pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat, competența revine acelui organ fiscal, județean, local sau al municipiului București stabilit prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului sau al plătitorului de venit, în cazul impozitelor și contribuțiilor realizate prin stopaj la sursă, în condițiile legii.

(3) Pentru administrarea de către organele fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală a creanțelor fiscale datorate de marii contribuabili, inclusiv de sediile secundare ale acestora, competența poate fi stabilită în sarcina altor organe fiscale decât cele prevăzute la alin.(1), prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

5. *După articolul 41 se introduce articolul 41¹ cu următorul cuprins:*

ARTICOLUL 41¹

Soluția fiscală individuală anticipată și acordul de preț în avans

(1) Soluția fiscală individuală anticipată este actul administrativ fiscal emis de Ministerul Finanțelor Publice în vederea soluționării unei cereri a contribuabilului, referitoare la reglementarea unor situații fiscale de fapt viitoare.

(2) Acordul de preț în avans este actul administrativ fiscal emis de Ministerul Finanțelor Publice în vederea soluționării unei cereri a contribuabilului, referitoare la stabilirea condițiilor și modalităților în care urmează a fi determinate, pe parcursul unei perioade fixe de timp, prețurile de transfer, în cazul tranzacțiilor efectuate între persoane afiliate, astfel cum sunt definite în Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Soluția fiscală individuală anticipată și acordul de preț în avans sunt opozabile și obligatorii față de organele fiscale, numai dacă termenii și condițiile acestora au fost respectate de către contribuabil.

(4) Procedura referitoare la obținerea soluției fiscale individuale anticipate și a acordului de preț în avans va fi aprobată prin hotărâre a Guvernului.

(5) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă alin. (5) - (8) ale art.6 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

6. Articolul 43 va avea următorul cuprins:

ARTICOLUL 43

Comunicarea actului administrativ fiscal

(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat. În situația contribuabililor fără domiciliu fiscal în România, care și-au desemnat împuternicit potrivit art.18 alin.(4), precum și în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art.19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz.

(2) Actul administrativ fiscal se comunică, după cum urmează:

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent și primirea actului administrativ fiscal de către acesta sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului;

b) prin remiterea, sub semnătură, a actului administrativ de către persoanele împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, data comunicării fiind data remiterii sub semnătură a actului;

c) prin poștă, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia;

d) prin publicitate.

(3) Comunicarea prin publicitate se face prin afișarea, concomitentă, la sediul organului fiscal emitent și pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul pe numele contribuabilului. Actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afișării anunțului.

(4) Dispozițiile Codului de procedură civilă privind comunicarea actelor de procedură sunt aplicabile în mod corespunzător.

7. La articolul 52, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins:

(1) Băncile sunt obligate să comunice organelor fiscale lista titularilor persoane fizice, juridice sau orice alte entități fără personalitate juridică ce deschid ori închid conturi, forma juridică pe care aceștia o au și domiciliul sau sediul acestora. Comunicarea se va face bilunar, cu referire la conturile deschise sau închise în perioada anterioară acesteia și va fi adresată Ministerului Finanțelor Publice.

(3) Ministerul Finanțelor Publice, la cererea justificată a autorităților publice centrale și locale, va transmite informațiile deținute în baza alin.(1), în scopul îndeplinirii de către aceste autorități a atribuțiilor prevăzute de lege.

8. *La articolul 57, alineatul (1) va avea următorul cuprins:*

(1) Pot refuza să furnizeze informații cu privire la datele de care au luat cunoștință în exercitarea activității lor preoții, avocații, notarii publici, consultanții fiscali, executorii judecătorești, auditorii, experții contabili, medicii și psihoterapeuții, cu excepția informațiilor cu privire la îndeplinirea obligațiilor fiscale stabilite de lege în sarcina lor.”

2. La articolul I, punctul 1 devine punctul 8.

3. La articolul I, punctul 2 devine punctul 9.

4. La articolul I, punctul 3 devine punctul 10.

5. La articolul I, după punctul 3 devenit punctul 10 se introduc punctele 10¹ și 10² cu următorul cuprins:

„10¹. La articolul 82, după alineatul (2) se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

(3) Începând cu data de 1 iulie 2005, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc în monedă nouă, la nivel de leu, fără subdiviziunile leului, prin reducere când fracțiunile în bani sunt mai mici de 50 de bani, și prin majorare când fracțiunile în bani sunt de 50 de bani sau mai mari. Această regulă se aplică și impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat stabilite și neachitate până la 30 iunie 2005. Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat, în monedă nouă, cu valori mai mici de 1 leu se întregesc la 1 leu.

10². La articolul 83, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

(4) Declarația fiscală întocmită potrivit art.79 alin.(2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia.”

6. La articolul I, punctul 4 devine punctul 11 cu următorul cuprins:

„11. La articolul 83, după alineatul (6) se introduce alineatul (7) cu următorul cuprins:

(7) Până la 1 iulie 2005, sumele reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat, înscrise în deciziile de impunere, în actele administrative fiscale asimilate acestora, precum și în declarațiile fiscale, vor fi rotunjite la 1.000 lei prin reducere când suma ce urmează a fi rotunjită este sub 500 lei și prin majorare când aceasta este peste 500 lei.”

7. La articolul I, după punctul 4 devenit punctul 11 se introduce punctul 11¹ cu următorul cuprins:

„11¹. La articolul 85, după litera c) se introduce litera d) cu următorul cuprins:

d) procesele-verbale prevăzute la art.137 alin.(6) și art.164 alin.(2).”

8. La articolul I, punctul 5 devine punctul 12.

9. La articolul I, după punctul 5 devenit punctul 12 se introduce punctul 12¹ cu următorul cuprins:

„12¹. La articolul 109 alineatul (3), litera c) va avea următorul cuprins:

c) în cazul plăților efectuate prin decontare bancară, data la care băncile debitează contul plătitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, astfel cum această informație este transmisă prin mesajul electronic de plată de către

instituția bancară inițitoare, potrivit reglementărilor specifice în vigoare, cu excepția situației prevăzute la art.116, data putând fi dovedită prin extrasul de cont al contribuabilului.”

10. La articolul I, punctul 6 devine punctul 13.

11. La articolul I punctul 6 devenit punctul 13 articolul 110, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art.21 alin.(2) lit.a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se stinge creanța fiscală stabilită de contribuabil conform numărului de evidență a plății înscris pe ordinul de plată pentru Trezoreria Statului.”

12. La articolul I, după punctul 6 devenit punctul 13 se introduce punctul 13¹ cu următorul cuprins:

„13¹. *La articolul 111, alineatul (4) va avea următorul cuprins:*

(4) Organul fiscal poate efectua compensare din oficiu ori de câte ori constată existența unor creanțe reciproce, cu excepția sumelor negative din deconturile de taxă pe valoarea adăugată fără opțiune de rambursare.”

13. La articolul I, punctul 7 devine punctul 14.

14. La articolul I, după punctul 7 devenit punctul 14 se introduc punctele 14¹-14²⁰ cu următorul cuprins:

„14¹. *Articolul 113 va avea următorul cuprins:*

ARTICOLUL 113

Obligația băncilor supuse regimului de supraveghere specială sau de administrare specială

Băncile supuse regimului de supraveghere specială sau de administrare specială și care efectuează plățile dispuse în limita încasărilor vor deconta zilnic, cu prioritate, sumele reprezentând

obligații fiscale cuprinse în ordinele de plată emise de debitori și/sau creanțe fiscale înscrise în adresa de înființare a popririi transmisă de organele fiscale.

14². La articolul 114, după alineatul (3) se introduce alineatul (4) cu următorul cuprins:

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu excepția situației prevăzute la art.137 alin.(6).

14³. La articolul 115, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

(5) Nivelul dobânzii se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, corelat cu nivelul dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, la care se adaugă 10 puncte procentuale, o dată pe an, în luna decembrie, pentru anul următor, sau în cursul anului, dacă rata dobânzii de referință se modifică cu peste 5 puncte procentuale.

14⁴. La articolul 117, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

(1) În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează până la data stingerii inclusiv, astfel:

a) pentru compensările la cerere, data stingerii este data depunerii la organul competent a cererii de compensare;

b) pentru compensările din oficiu, data stingerii este data înregistrării operației de compensare de către unitatea de trezorerie teritorială, conform notei de compensare întocmite de către organul competent;

c) pentru compensările efectuate ca urmare a unei cereri de restituire sau rambursare a sumei cuvenite debitorului, data stingerii este data depunerii cererii de rambursare sau restituire.

14⁵. La articolul 119, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

(2) Nivelul dobânzii este cel prevăzut la art.115 alin.(5) și se suportă din același buget din care se restituie ori se rambursează, după caz, sumele solicitate de către plătitori.

14⁶. La articolul 120, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

14⁷. La articolul 136, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

(3) Executarea silită începe în termen de 15 zile de la data înștiințării.

14⁸. La articolul 143, după alineatul (4) se introduce alineatul (4¹) cu următorul cuprins:

(4¹) Măsurile de executare silită aplicate în condițiile prezentului cod se ridică prin decizie întocmită în cel mult 5 zile de la data la care a încetat executarea silită, de către organul de executare.

14⁹. La articolul 143, alineatele (5) și (6) vor avea următorul cuprins:

(5) În cazul în care popririle înființate de organul de executare generează imposibilitatea debitorului de a-și continua activitatea economică, cu consecințe sociale deosebite, creditorul fiscal poate dispune, la cererea debitorului, și ținând seama de motivele invocate de acesta, fie suspendarea temporară totală, fie suspendarea temporară parțială a executării silite prin poprirea

conturilor bancare. Suspendarea se poate dispune pentru o perioadă de cel mult 6 luni de la data comunicării către bancă a suspendării popririi de către organul fiscal.

(6) O dată cu cererea de suspendare prevăzută la alin.(5) debitorul va indica bunurile libere de orice sarcini, oferite în vederea sechestrării, sau alte garanții prevăzute de lege, la nivelul sumei pentru care s-a început executarea silită.

14¹⁰. La articolul 144, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

(1¹) Sumele reprezentând credite nerambursabile sau finanțări primite de la instituții sau organizații internaționale pentru derularea unor programe sau proiecte nu sunt supuse executării silite prin poprire, în cazul în care împotriva beneficiarului acestora a fost pornită procedura executării silite.

14¹¹. La articolul 144, alineatul (7) se abrogă.

14¹². La articolul 144, alineatele (8), (9), (11) și (12) vor avea următorul cuprins:

(8) Poprirea se consideră înființată din momentul primirii adresei de înființare de către terțul poprit. În acest sens, terțul poprit este obligat să înregistreze atât ziua, cât și ora primirii adresei de înființare a popririi.

(9) După înființarea popririi, terțul poprit este obligat:

a) să plătească, de îndată sau după data la care creanța devine exigibilă, organului fiscal, suma reținută și cuvenită, în contul indicat de organul de executare;

b) să indisponibilizeze bunurile mobile necorporale poprite, înștiințând despre aceasta organul de executare.

(11) Pentru stingerea creanțelor fiscale, debitorii titulari de conturi bancare pot fi urmăriți prin poprire asupra sumelor din conturile bancare, prevederile alin.(4) aplicându-se în mod corespunzător. În acest caz, o dată cu comunicarea somației și a titlului executoriu, făcută debitorului potrivit art.43, o copie

certificată de pe acest titlu va fi comunicată băncii la care se află deschis contul debitorului. Despre această măsură va fi înştiinţat şi debitorul.

(12) În măsura în care este necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizării băncii, potrivit alin.(11), sumele existente, precum şi cele viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei şi în valută sunt indisponibilizate. Din momentul indisponibilizării, respectiv de la data şi ora primirii adresei de înfiinţare a popririi asupra disponibilităţilor băneşti, băncile nu vor proceda la decontarea documentelor de plată primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor, şi nu vor accepta alte plăţi din conturile acestora până la achitarea integrală a obligaţiilor fiscale înscrise în adresa de înfiinţare a popririi, cu excepţia sumelor necesare plăţii drepturilor salariale.

14¹³. La articolul 144, după alineatul (12) se introduce alineatul (12¹) cu următorul cuprins:

(12¹) Încălcarea prevederilor alin.(9), (10), (12) şi (14) atrage nulitatea oricărei plăţi şi răspunderea solidară a terţului poprit cu debitorul, în limita sumelor sustrase indisponibilizării. Prevederile art.28 se aplică în mod corespunzător.

14¹⁴. La articolul 149, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

(1) Sunt supuse executării silite bunurile imobile proprietate a debitorului. În situaţia în care debitorul deţine bunuri în proprietate comună cu alte persoane, executarea silită se va întinde numai asupra bunurilor atribuite debitorului în urma partajului judiciar, respectiv asupra sulteii.

14¹⁵. La articolul 167, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

(3) Dacă există creditori care, asupra bunului vândut, au drepturi de gaj, ipotecă sau alte drepturi reale, despre care organul de executare a luat cunoştinţă în condiţiile art.147 alin.(6) şi ale

art.149 alin.(9), la distribuirea sumei rezultate din vânzarea bunului, creanțele lor vor fi plătite înaintea creanțelor prevăzute la art.166 alin.(1) lit.b). În acest caz, organul de executare este obligat să îi înștiințeze din oficiu pe creditorii în favoarea cărora au fost conservate aceste sarcini, pentru a participa la distribuirea prețului.

14¹⁶. La articolul 168, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

(1¹) Dispozițiile privind suspendarea provizorie a executării silite prin ordonanță președințială prevăzute de art.403 alin.(4) din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile.

14¹⁷. La articolul 173, alineatul (1) se abrogă.

14¹⁸. La articolul 189 alineatul (1), litera b) va avea următorul cuprins:

b) nedeclararea la termenele prevăzute de lege a bunurilor și veniturilor impozabile sau, după caz, a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;

14¹⁹. La articolul 189 alineatul (1), după litera l) se introduc literele m) - p) cu următorul cuprins:

m) refuzul de a prezenta organului financiar-fiscal bunurile materiale supuse impozitelor, taxelor, contribuțiilor datorate bugetului general consolidat, în vederea stabilirii realității declarației fiscale;

n) nereținerea, potrivit legii, de către plătitorii obligațiilor fiscale, a sumelor reprezentând impozite și contribuții cu reținere la sursă;

o) reținerea și nevărsarea în totalitate, de către plătitorii obligațiilor fiscale, a sumelor reprezentând impozite și contribuții cu reținere la sursă, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni;

p) refuzul de a îndeplini obligația prevăzută la art.51 alin.(1).

14²⁰. La articolul 189 alineatul (2), după litera d) se introduc literele e) - g) cu următorul cuprins:

e) cu amendă de la 500.000 lei la 5.000.000 lei, pentru persoanele fizice, și cu amendă de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin.(1) lit.m) - p), dacă obligațiile fiscale sustrase la plată sunt de până la 500.000.000 lei inclusiv;

f) cu amendă de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei, pentru persoanele fizice, și cu amendă de la 20.000.000 lei la 50.000.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin.(1) lit.m) - p), dacă obligațiile fiscale sustrase la plată sunt cuprinse între 500.000.001 lei și 1.000.000.000 lei inclusiv;

g) cu amendă de la 20.000.000 lei la 50.000.000 lei, pentru persoanele fizice, și cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul săvârșirii faptelor prevăzute la alin.(1) lit.m) - p), dacă obligațiile fiscale sustrase la plată sunt mai mari de 1.000.000.000 lei.”

15. La articolul I, punctul 8 devine punctul 15.

16. La articolul I, punctul 9 devine punctul 17.

17. La articolul I, punctul 10 devine punctul 16.

18. La articolul I punctul 10 devenit punctul 16 articolul 190, litera v¹) va avea următorul cuprins :

“v¹) desfășurarea activităților de distribuire și comercializare angro a băuturilor alcoolice și produselor din tutun fără îndeplinirea condițiilor prevăzute de art.244¹ alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;”

19. La articolul I, punctul 11 devine punctul 18.

20. La articolul I, punctul 12 devine punctul 19.

21. La articolul I, după punctul 12 devenit punctul 19 se introduce punctul 19¹ cu următorul cuprins :

“19¹. La articolul 191, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins :

(1¹) Sancțiunile contravenționale prevăzute la art.189 și 190 se aplică persoanelor fizice sau persoanelor juridice care au calitatea de subiect în raportul juridic fiscal.”

22. La articolul I, punctul 13 devine punctul 20.

23. La articolul I, punctul 14 devine punctul 21.

24. La articolul I punctul 14 devenit punctul 21, articolul 200¹ va avea următorul cuprins :

„ARTICOLUL 200¹

Dispoziții procedurale privind înregistrarea în cazul unor activități cu produse accizabile

(1) Înregistrarea prevăzută la art.244¹ alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se face prin depunerea la organul fiscal competent a unei cereri de înregistrare.

(2) Pe baza cererii de înregistrare organul fiscal competent eliberează un atestat care dă dreptul titularului să distribuie și să comercializeze angro băuturi alcoolice și produse din tutun.

(3) Organul fiscal competent va elibera atestatul numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la art.244¹ alin.(1) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Organul fiscal emitent va revoca atestatul ori de câte ori constată neîndeplinirea uneia dintre condițiile prevăzute la art.244¹ alin.(1) din Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Prin derogare de la dispozițiile legale privind folosirea antrepozitelor fiscale, la cererea antrepozitarului autorizat pentru producția și îmbutelierea produsului bere, comisia competentă pentru autorizarea antrepozitelor fiscale poate aproba, prin decizie, utilizarea instalațiilor de îmbuteliere a produsului bere și pentru îmbutelierea băuturilor răcoritoare și a apei plate. Celelalte prevederi privind regimul de antrepozitare fiscală sunt aplicabile în mod corespunzător.

(6) Prin decizie, comisia poate stabili condițiile de utilizare a instalațiilor.”

25. La articolul I, după punctul 14 devenit punctul 21 se introduce punctul 22 cu următorul cuprins :

“22. La articolul 208, după litera k) se introduce litera l) cu următorul cuprins :

l) Capitolul III “Contravenții și sancțiuni” din Legea nr.87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.545 din 29 iulie 2003, cu modificările ulterioare.”

Art.II.- Începând cu data de 1 ianuarie 2007, art.110 din Codul de procedură fiscală se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 110

Ordinea stingerii datoriilor

(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art.21 alin.(2) lit.a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative acelui tip de creanță fiscală principală pe care îl stabilește contribuabilul.

(2) În cadrul tipului de impozit, taxă, contribuție sau altă sumă reprezentând creanță fiscală, stabilit de contribuabil, stingerea se efectuează, de drept, în următoarea ordine:

a) sume datorate în contul ratei din luna curentă din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat eșalonare la plată, precum și dobânda datorată în luna curentă din grafic, sau suma amânată la plată, împreună cu dobânzile datorate pe perioada amânării, în cazul în care termenul de plată se împlinește în luna curentă, precum și obligațiile fiscale curente de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii acordate;

b) obligația fiscală principală și obligațiile fiscale accesorii aferente acesteia, în ordinea vechimii, cu excepția celor pentru care s-a început executarea silită. După stingerea integrală a obligației fiscale principale cele mai vechi se vor stinge obligațiile fiscale accesorii aferente acesteia, mai întâi dobânzile, și apoi penalitățile de întârziere;

c) sume datorate în contul următoarelor rate din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat eșalonare, până la concurența cu suma eșalonată la plată, sau până la concurența cu suma achitată, după caz, precum și suma amânată la plată împreună cu dobânzile datorate pe perioada amânării, după caz;

d) obligații cu scadențe viitoare, la solicitarea contribuabilului.

(3) Vechimea obligațiilor fiscale se determină în funcție de scadența acestora, prevăzută de Codul fiscal sau de alte prevederi legale. În cazul diferențelor de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și al diferențelor suplimentare de obligații fiscale principale, ce fac obiectul declarațiilor rectificative depuse de contribuabili, vechimea se determină în funcție de termenele de plată stabilite în condițiile art.108 alin.(2). Vechimea obligațiilor fiscale accesorii este dată de vechimea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații fiscale care le-au generat.

(4) Dacă un contribuabil nu respectă ordinea prevăzută la alin.(2), organul fiscal competent va înștiința debitorul despre modul în care s-a efectuat stingerea prevăzută la alin.(2).”

Art.III.- Începând cu data de 1 ianuarie 2006, art.115 din Codul de procedură fiscală se modifică și va avea următorul cuprins:

“ARTICOLUL 115

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin.(1), se datorează majorări de întârziere, după cum urmează:

a) pentru impozitele, taxele și contribuțiile stinse prin executare silită, până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. În cazul plății prețului în rate, majorările de întârziere se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma rămasă de plată, majorările de întârziere sunt datorate de către cumpărător;

b) pentru impozitele, taxele și contribuțiile debitorului declarat insolubil, până la data încheierii procesului-verbal de constatare a insolvabilității inclusiv.

(3) Modul de calcul al majorărilor de întârziere aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(4) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venitul global, se datorează majorări de întârziere după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere majorările de întârziere pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;

b) majorările de întârziere pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit.a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora, inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, majorările de întârziere se recalculează, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea majorărilor de întârziere în mod corespunzător.

(5) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Art.IV.- (1) La data de 1 ianuarie 2006 se abrogă art.120 din Codul de procedură fiscală.

(2) În toate actele normative în care se face referire la noțiunile de dobânzi și/sau penalități de întârziere aceste noțiuni se înlocuiesc cu noțiunea de majorări de întârziere.

Art.V.- Prezenta lege intră în vigoare la 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor articolului 75 și ale articolului 76 alineatul (2) din Constituția României, republicată.

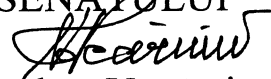
p.PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR

Dan Radu Rușanu

PREȘEDINTELE
SENATULUI

Nicolae Văcăroiu

București 4 iulie 2005
Nr. 210